

שפענו לך יודי ידש שלשה
 גיטין פסולות יודי ידש שלשה
 עדים ואי יודי ידש שלשה
 הולד או יודי ידש שלשה
 דמי מה הוע יודי ידש שלשה
 משום כה אד יודי ידש שלשה
 אהני דלכתחלה לא תנשא וכיון
 דהכי הוא אם בא בעל לכתובנט
 בלא זמן לחפות על כת אחותו או
 למכור פירות לא כתבי ליה סופרי
 רדיני ולא חתמיליה סודי יגויה
 לזמן ויהביה ניהלה לאחד ש
 שכתבו לו זמן חתכו כדי לחפות
 על כת אחותו או למכור בפירות
 ויחביה ניהלה דאמר דנט שאין
 בזמן דאם נשאת הולד כשר
 וכשמוציאתו הדי היא בחוקר
 כגורש ולא מקטלא מה הועיל
 חכמים בתקנתם לרבאי דמאות
 כזה שהוא ניכר ונלה לא עברי
 אינשו ולא חיישו להכי כהוב
 בזמן בשבוע פלו של יוכל ולא
 כתוב בו כאיזה שנה או כתוב
 בו שנה ולא כתוב בו חדש או
 כתוב בו חדש ולא כתוב בו שבת
 או כתוב בו שבת ולא כתוב בו
 יום מאי אמ ליה כשר מה הועיל
 חכמים בתקנתם הא לא ממנעי
 בלכתביה ניהלה דלשבוע ד
 דלקמיה שאם וינתה הדרג
 ולשבוע דלכתריה לפירו שאם
 ימכור בהם תצא נטת הנבם
 ואי איפשר לפרש למיבע ד
 דלקמיה אהני לפירות שלא
 תטרפם ללק חת דבלא זמן נמי
 לא מרפא דיה על ההחתונה
 ער דה היא דאיתו בתר גרושין
 דלכתריה לא ארמי

ואתו לאפוקי מע
 להו דאיתמר
 כתיבה וריש לקיש
 לרב יוסף והתנן של
 אם כי מה הועילו הנ
 חנשא גזייה לזמן

כתובו שבועי ח
 מה הועילו חכמים בתקנתם
 דכתריה דאילא תיכא הכי יוס
 אי מפניא אלא ליומא דקמיה הול
 לשבוע דקמיה ולשבוע דכתריה אם
 כתביה ואותיביה בכיסתיה דאי מפיסא
 מאי אמ ליה לא מקדים איניש פורענותא
 רבינא לרבא אשי גיטין הכאן ממדינת הים דנכתבי בגיטין
 ולא מטו ער תשרי מה הועילו חכמים בתקנתם אפ ליה
 דגהו קלא אית להו : איתמר מאימתי מונין לנטרוב אם
 משעה נתינה ושמאל אם משעת כתיבה מתקיף לה רב
 נתן בר הושעיא לשמואל יאמרו שתי נשים כחצר אחת זו
 אסורה זו מותרת אמ ליה אביי זו זמן ניטה מוכיה עליה זו
 זמן ניטה מוכיה עליה תניא מתיה דרב תניא מתיה דשמואל
 תניא כותיה דרב השולח גט לאשתו ונשתהה שליח בדרך
 שלשה חדשים משתניע גט לידה צריכה להמתין שלשה
 חדשי ובנט ישן אין חוששין שהרי לא נתיהר עמה מ
 משכתבו לה תניא כותיה דשמואל המשליש גט לאשתו
 ואם לוא התנהו לה לא לאהר שלשה חדשים משנתנו לה
 מותרת לינישא מיד ולגטי ישן אין חוששין שהרי לא נתיהר
 עטה רבכה נאורב פפי ורב אשי עברי משעת כתיבה רב

הוא דאמר רש"י מה הועילו חכמים בתקנתם בין לענין זנות
 יום איניש וכו' לא רגיל לטיעבר הכי למיכתב גיטא לאנתי ב
 ואלא סקרי קלא אית להו וכו' לענין זנות וכו' לענין פירות
 לנט אשה יגויה חדשים שהאשה צריכה להמתין
 נטין לשני נשים בו ביום לא שזה קדים לזה בכתבתו
 ששהיהו נתגרשו ביום אחד יגטי יין
 כל שנתיהר עמה אחר שנכתב ומעמי שמיא יאמרו גמיה קודם

